

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.20.384/2019/10. szám

A tanács tagjai: . Orosz Árpád a tanács elnöke
. Pap Eszter előadó bíró
. Kiss Gábor bíró

A felperes: I. rendű
II. rendű
III. rendű

A felperes képviselője: Dr. Komáromi József ügyvéd

Az alperes

A per tárgya: birtokháborítás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperesek

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma: Kaposvári Törvényszék
1.Pf.20.745/2018/5.

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma: Siófoki Járásbíróság
5.P.20.603/2016/72.

Rendelkező rész

A Kúria a Kaposvári Törvényszék 1.Pf.20.745/2018/5. számú jogerős - kiegészített - ítéletét - a perköltség és az illeték viselésére is kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva az alperest arra kötelezi, hogy 15 napon belül biztosítsa a B., Z. u. 27. szám alatti ingatlanban az I. rendű felperes számára is a felperesek és az alperes kizárólagos használatában lévő ingatlanrészek közötti, kétszárnyas ajtóval az udvarra nyíló műhely helyiség használatát;
a felperesek keresetét ezt meghaladóan elutasítja;
mellőzi az alperest perköltség és illeték fizetésére kötelező rendelkezését.

Az első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárással felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Kötelezi az alperest, hogy felhívásra fizessen meg az államnak 10.500 (tízezer-ötszáz) forint kereseti és 35.000 (harmincötezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket azzal, hogy a le nem rótt további 10.500 (tízezer-ötszáz) forint kereseti és 35.000 forint (harmincötezer) felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az X helyrajzi számú, természetben B., kivett lakóház, udvar, gazdasági épületként nyilvántartott 1160 m² területű ingatlan dr. G. M. - az I. rendű felperes és az alperes édesapja - tulajdonában állt.
- [2] Az ingatlan közvetlenül egy tó partján található. Az azon álló felépítményt az I. rendű felperes és az alperes csónaképítéssel foglalkozó nagyapja építette, az magában foglalt egy, az utca felé néző lakást és a tó felé eső csónaképítő műhelyt.
- [3] Dr. G. M. 1978-ban az ingatlan 2/6 tulajdoni hányadát eladta dr. P. K-nak és házastársának, amely természetben a felépítmény a tó felé eső, a csónaképítő műhelyből leválasztott önálló egységének felel meg, ahol a vevők nyaralót alakítottak ki. Dr. P. K. a házastársa 1/6 tulajdoni hányadát 1980-ban házastársi közös vagyron megszüntetése jogcímén megszerezte.
- [4] Dr. G. M. 1989-ben az ingatlanban őt megillető tulajdoni hányadot egymás között egyenlő arányban gyermekeinek ajándékozta haszonélvezeti jogának 20 év határozott ideig való fenntartása mellett. Az 1989. december 11. napján megkötött ajándékozási szerződés értelmében az I. rendű felperes tulajdonába került az ingatlan 2/6 tulajdoni hányada. A szerződés 3. pontja úgy rendelkezett, hogy az ajándék tárgyat természetben a három egységes sorház üdülő középső egysége jelenti, amely átalakítás előtt áll és 2 raktárhelyiségből és 1 lomkamrából (csónak-garage) áll. A szerződő felek az ajándék értékét 500.000 forintban határozták meg. Dr. G. M. és az alperes között 1989. december 13. napján jött létre ajándékozási szerződés az ingatlan 2/6 tulajdoni hányadára. A szerződésben rögzítettek szerint az ajándék tárgyat a három egységes sorház üdülő utcai egysége jelenti, amely felújítás alatt áll és 2 szobából, konyhából, kamrából, fürdőszobából áll, értékét a felek 900.000 forintban állapították meg. A szerződéseket - nem ügyvédi minőségében - dr. K. M. ügyvéd, a G. család barátja szerkesztette.
- [5] Az I. rendű felperes a szülei segítségével a középső egységet nyaralóvá alakította át és azt maga használta, illetve hasznosította.
- [6] Az utcafronti lakrészt dr. G. M. családjával az ajándékozási szerződések megkötését követően továbbra is nyaralóként használta. A felépítménynek ez az egysége belső átalakításon ment keresztül, ebből a lakrészből megközelíthető padlásteret alakítottak ki.
- [7] A felépítmény utcafronti és a középső egysége között helyezkedik el egy 16,17 m² alapterületű, a tervrajzokon műhelyként feltüntetett helyiség, amelynek ajtaja egy kétszárnyas ajtóval az udvarra nyílik, azonban az az utcafronti lakrészből is megközelíthető. Dr. G. M. életében a helyiség kulcsát az utcafronti lakóegységben tartották, onnan szükség szerint az I. rendű felperes is elvihette.
- [8] Dr. G. M. 2009. december 31. napján meghalt.
- [9] Az I. rendű felperes 2008-ban súlyos balesetet szenvedett, majd több évig tartó rehabilitáción vett részt. 2011-ben a műhelybe nem tudott bejutni, mert onnan őt az alperes kizárta. 2016-ban az I. rendű felperes a műhelyt feltörte, azonban később az alperes azon ajtót és zárat cserélt, így a műhelyt azóta ismét kizárólagos birtokában tartja.
- [10] A per folyamán az I. rendű felperes az ingatlanból őt megillető 2/6 tulajdoni hányadot haszonélvezeti jogának fenntartása mellett - egymás között egyenlő arányban - gyermekeinek, a II-III. rendű felpereseknek ajándékozta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [11] A felperesek keresetükben - a felülvizsgálati eljárás szempontjából már érdektelenné vált egyéb kereseti kérelmük mellett - annak megállapítását kérték, hogy az I. rendű felperes az ajándékozási szerződés alapján a középső lakrész birtoklására jogosult, amelyhez tartozik a 16,17 m² alapterületű műhely, amelyet az alperes tilos önhatalommal vett birtokba. Kérték, hogy a bíróság adja birtokukba a műhelyt és kötelezze az alperest az eredeti állapot helyreállítására.
- [12] Az volt az álláspontjuk, hogy a dr. G. M.-vel megkötött ajándékozási szerződés alapján a műhely az I. rendű felperes „tulajdonába” került. Előadták, hogy a műhely korábban a szerződésben szereplő egyik raktárhelyiség volt és a középső részben végzett átalakítás a műhelyt is érintette annyiban, hogy arra és a felperesek lakrészének bejáratára azonos nyílászárót szereltek fel.
- [13] Hivatkoztak arra, hogy az alperes lakrésze a talajszinttől kb. 60 cm-rel magasabban helyezkedik el, míg a felperesek használatában álló lakóegység a talajszinttel azonos magasságban található. Álláspontjuk szerint az a tény, hogy a műhely padlója - a felperesek lakrészével azonos módon - a talajszinten van, azt támasztja alá, hogy annak kizárólagos használata őket illeti.
- [14] Az I. rendű felperes előadása szerint az édesapja kérésére engedte meg, hogy az utcafronti lakrészből a padlástérbe vezető lépcső a műhely területén vezessen, ahogy azt is, hogy az alperesnek ajándékozott lakrészből lejáró vezessen a műhelybe.
- [15] A felperesek azzal érveltek, hogy amennyiben az alperes lenne jogosult a műhely birtoklására, úgy az általa használt terület a felépítmény területének több, mint 40 %-a lenne, amely jelentősen meghaladná a tulajdoni hányada alapján őt megillető ingatlanrészt. Ezzel szemben a használatukban maradó ingatlanrész alapterülete nem érné el a teljes alapterület 30 %-át. Dr. G. M. szándéka azonban az volt, hogy azonos alapterületű ingatlanrészt ajándékozzon mindkét gyermekének.
- [16] Hivatkoztak arra, hogy dr. G. M. mind az I. rendű felperesnek, mind az alperesnek ajándékozott tulajdoni hányadon fenntartotta a hasznélvezeti jogát, de az I. rendű felperesnek és az alperesnek is biztosította annak szükség szerinti használatát. Ezzel indokolták, hogy az I. rendű felperes az édesapja haláláig nem tarthatott igényt arra, hogy a műhely helyiséget a kizárólagos birtokában tartsa. Véleményük szerint azonban dr. G. M. halálát követően az alperes jogtalanul zárta el az I. rendű felperest a műhely használatától, kizárásával tehát birtokháborítást követett el.
- [17] Az alperes a kereset elutasítását kérte.
- [18] Vitatta a felperesek előadást, miszerint a dr. G. M. és az I. rendű felperes között létrejött ajándékozási szerződésben szereplő egyik raktárhelyiség azonos lenne a perbeli műhellyel. Előadása szerint a közötte és dr. G. M. között létrejött ajándékozási szerződésben kamraként említett helyiség felel meg a műhelynek. Állította, hogy a kamra két részből áll: az ún. magaskamrából, amelyből lépcső vezetett az ún. mélykamrába, azaz a műhelybe.
- [19] Előadta, hogy a három ingatlanrészt főfalak választják el egymástól. Abból a tényből, hogy a műhelynek a felperesek lakrésze felé eső oldalán található főfal, és a műhely az ő lakrészéből közelíthető meg, arra következtetett, hogy az az ő „tulajdonát” képezi.
- [20] Hivatkozott arra is, hogy az ajándékozási szerződés tárgya nem a felépítmény, hanem a teljes ingatlan volt; dr. G. M.: a telekből ajándékozott egyenlő hányadokat az I. rendű felperesnek és neki, ez azonban nem jelenti azt, hogy azonos alapterületű felépítmény-részt kell hogy birtokoljanak.
- [21] Vitatta a felperesek előadását, amely szerint dr. G. M. haláláig a műhelyt az I. rendű felperes is birtokolta. Állítása szerint az édesapja kizárólag vele közösen birtokolta a perrel érintett helyiséget, azt követően pedig annak kizárólagos birtokosa lett.
- [22] Kifejtette, hogy a tetőtér birtoklását számára lehetetlenné tenné, ha a bíróság a műhely kizárólagos használatára feljogosítaná az I. rendű felperest, mert ezzel elzárná őt annak megközelítésétől.

Az első- és másodfokú ítélet

- [23] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy adja a felperesek birtokába a terasztól a tó felé elhelyezkedő fehér kétszárnyas ajtóval udvarra nyíló helyiséget.
- [24] Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felek által benyújtott terv- illetve alaprajzokat ítéletének meghozatalánál nem vette figyelembe. Megállapította, hogy az ajándékozási szerződések alapján a műhelyt nem lehet azonosítani.
- [25] Dr.G. M-né - az I. rendű felperes és az alperes édesanyja - tanúvallomását elfogultság miatt kizárta a bizonyítékok köréből. A további rendelkezésre álló bizonyítékok - így dr. K. M.; G. J., az I. rendű felperes elvált házastársa; G. Sz., az alperes felesége tanúvallomásának - értékelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a műhely a középső - a felperesek használatában álló - lakóegységhez tartozik. Különös jelentőséget tulajdonított annak a ténynek, hogy a műhely padlózata a felperesek használatában álló lakrészhez hasonlóan a talajjal egy szintben van, míg az alperes által használt utcafronti lakrész alapja a talajszintnél 30-35 cm-rel magasabban található, az utcafronti lakrész teraszát lépcsőkön keresztül lehet megközelíteni. Értékelte továbbá dr. K. M. tanúvallomását is, amely szerint dr. G. M. ugyanolyan alapterületű épületegységet kívánt ajándékozni az I. rendű felperesnek és az alperesnek.
- [26] Az I. rendű felperes előadása és G. J. tanúvallomása alapján bizonyítottak fogadta el azt a tényt, hogy a műhely használatából az alperes az I. rendű felperest kizárta először 2011-ben, majd 2016-ban.
- [27] Utalt arra, hogy - az alperes által előadottakkal ellentétben - az alperes által kialakított padlásteret nem a műhelyen keresztül lehet megközelíteni, csak a lépcső betonnal burkolt szerkezete nyúlik be oda.
- [28] A fentiekből arra a következtetésre jutott, hogy jelenleg az alperes annak ellenére tartja birtokában a műhelyt, hogy annak birtoklására az I. rendű felperes jogosult tulajdonosként, majd a II-III. rendű alperesekkel kötött ajándékozási szerződést követően haszonélvezőként.
- [29] Mindezekre figyelemmel a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 98. §-a és a 157. §-a alapján kötelezte az alperest, hogy a műhelyt adja a felperesek birtokába.
- [30] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság kiegészített ítéletével - a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érintette, a fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta és a keresetet elutasította.
- [31] Leszögezte, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben helytelenül állapította meg, és abból helytelen jogi következtetést vont le, amikor ítéletének meghozatalakor a felperesek keresetének részben helyt adott.
- [32] Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felek által csatolt terv- és alaprajzok - a kölcsönös vitatásra tekintettel - nem voltak alkalmasak a jogvita eldöntésére.
- [33] Kiemelte, hogy az ajándékozási szerződések egyike sem sorolta fel teljeskörűen az ajándékozott ingatlanrész összes helyiségét. Hivatkozott arra, hogy a szerződések megkötésének idején az utcafronti lakrészben, majd később a középső lakrészben is munkálatok folytak, amelyek eredményeként a helyiségek alapterületei és elnevezései is változtak. Hangsúlyozta, hogy a műhelyt a középső lakrésztől főfal választja el, annak az alperes használatában álló lakrészszel van összeköttetése. Megállapította, hogy az ajándékozási szerződések nem rögzítették az I. rendű felperes, illetve az alperes használatába kerülő ingatlanrész alapterületét.
- [34] Hivatkozott arra, hogy dr. G. M. fenntartotta a haszonélvezeti jogát, amellyel haláláig élt is, a perrel érintett ingatlanrészeket maga tartotta birtokban és használta fiaival - az I. rendű felperessel és az alperessel - együtt.

- [35] Tényként állapította meg a következőket. Dr. G. M. halálát megelőzően a perrel érintett műhely helyiség kulcsa az alperes lakrészében volt, az I. rendű felperes és családja is onnan hozta el a kulcsot, amikor arra szükségük volt. Dr. G. M. halálát követően a műhelyt az alperes birtokolta 2011-ig, amíg az I. rendű felperes - állítása szerint - azt tapasztalta, hogy őt onnan az alperes kizárta. Az I. rendű felperes által az alperes ellen az I. rendű felperes használatában álló lakrész közmű vezetőkeinek elvágása miatt kezdeményezett birtokvédelmi eljárásban, majd az ezt követő perben az I. rendű felperes nem hivatkozott arra, hogy a helyiség birtoklására ő lenne jogosult, a jelen pert pedig csak 2016-ban indította meg.
- [36] Az volt az álláspontja, hogy a felperesek az őket terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére nem tudták bizonyítani, hogy a helyiséget birtokló alperessel szemben a birtoklásra az ajándékozási szerződés alapján jogosultak lennének.
- [37] Véleménye szerint dr. K. M. tanú vallomását a perben más érdektelen tanú és okirati bizonyíték nem támasztotta alá egyértelműen. Ugyanakkor dr. G. M.-né alaptalanul mellőzött tanúvallomásában foglaltakat összevetve a per egyéb adataival azt állapította meg, hogy a műhely helyiség az alperesnek ajándékozott utcafronti részhez tartozott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [38] A jogerős ítélet ellen a felperesek éltek felülvizsgálati kérelemmel, amelyben - tartalma szerint - a felperesek keresetét elutasító rendelkezés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.
- [39] Megsértett eljárási jogi jogszabályként a régi Pp. 206. § (1) bekezdését, anyagi jogi jogszabályként a régi Ptk. 98-99. §-át, 115. § (3) bekezdését és 157. §-át jelölték meg. Hivatkoztak továbbá az Alaptörvény 28. cikkének és XIII. cikk (1) bekezdésének megsértésére is.
- [40] Fenntartották azt a per során mindvégig hangsúlyozott álláspontjukat, hogy dr. G. M. a műhely helyiséget az I. rendű felperesnek ajándékozta, ezért annak birtoklására és használatára ők jogosultak.
- [41] Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást okszerű mérlegeléssel, helyesen állapította meg, nem megalapozott a bizonyítékok másodfokú bíróság általi - az elsőfokú bíróságtól eltérő - mérlegelése.
- [42] Azzal érveltek, hogy a másodfokú bíróság okszerűtlenül és megalapozatlanul állapította meg, hogy az ajándékozási szerződések egyikében sem sorolták fel teljeskörűen az ajándékozott ingatlanrész összes helyiségét, mert az alperes és a dr. G. M. között létrejött szerződést a lakás alaprajzával összevetve megállapítható, hogy az minden, a lakáshoz tartozó helyiség felsorolását tételesen tartalmazza, amelyben a műhely nem szerepel.
- [43] Előadták, hogy a másodfokú bíróság ítéletében rögzítettekkel ellentétben az ajándékozás idején az alperesnek ajándékozott ingatlanrészben nem folytak átalakítási, építési munkálatok. A valóságban dr. G. M. 2006 táján építette be az alperes lakrészéből a kamrába vezető ajtót és ezzel egy időben alakította ki az alperes a lakásából a padlástérbe vezető lépcsőt is.
- [44] Álláspontjuk szerint helytelenül állapította meg a másodfokú bíróság, hogy dr. G. M. halálát követően a műhelyt az alperes használta kizárólagosan.
- [45] Véleményük szerint dr. G. M.-né tanúvallomását az elsőfokú bíróság helyesen zárta ki a bizonyítékok köréből.
- [46] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [47] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint részben alapos.

- [48] A felülvizsgálatnak mint rendkívüli perorvoslatnak az alapja a régi Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében egyaránt lehet anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabálysértés, utóbbi azonban a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 275. § (3) bekezdése szerint csak abban az esetben alapozza meg, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.
- [49] Mindenekelőtt a Kúria azt tartja szükségesnek leszögezni: a perbeli ingatlan, és benne a műhely helyiség az II-III. rendű felperesek, az alperes és dr. P. K. osztatlan közös tulajdonában áll. Ezért értelmezhetetlen a felpereseknek az a hivatkozása, hogy az I. rendű felperes az ajándékozási szerződéssel a műhely helyiség tulajdonjogát megszerezte.
- [50] A régi Ptk. 98-99. §-ai által a tulajdonosnak a tulajdonjog tárgyán biztosított jogok - elvileg - minden tulajdonostársat az egész dologra nézve megilletnek; gyakorlatilag a jogok zavartalan gyakorlásához elengedhetetlen a birtoklás és a használat kérdésében való megegyezés. A közös tulajdon használatának rendezése többféle módon történhet, így a tulajdonostársak határozatával, szerződéssel, vagy a használat bíróság általi rendezésével. A használatra vonatkozó szerződés tekintetében a bírói gyakorlat elismeri a ráutaló magatartással kifejezett szerződési akaratot is olyan esetben, amikor a tulajdonostársak hosszabb idő óta változatlan módon birtokolják az ingatlant, kölcsönösen tiszteletben tartva a másik használati jogát. Az ingatlan használatát szabályozó szerződés csak a felek közös megegyezése alapján, ennek hiányában a bíróság által módosítható. A kialakult használati rend önkényesen azonban nem változtatható meg.
- [51] Az ügyben eljáró bíróságoknak a perben azt kellett vizsgálniuk, hogy a műhelyre létrejött-e a tulajdonostársak között az osztatlan közös tulajdonban álló ingatlan használatának megosztása kérdésében megállapodás, és ha igen, milyen tartalommal.
- [52] A Kúria álláspontja szerint a másodfokú bíróság döntése megalapozatlan, ugyanakkor a perben rendelkezésére álltak mindazok a bizonyítékok, amelyeknek a régi Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésével a birtokháborítás megszüntetése iránt indított perben az anyagi jogi jogszabályoknak megfelelő döntést meghozhatta.
- [53] A felperesek arra hivatkoztak, hogy a dr. G. M. és az I. rendű felperes, illetve az alperes között létrejött ajándékozási szerződések tartalmazzák a feleknek a műhely használatára vonatkozó megállapodását. Az kétségtelen tény, hogy az ajándékozási szerződések az utcafronti és a középső lakóegységek használatának megosztásáról rendelkeznek. Azonban a Kúria egyetértett az első- és a másodfokú bíróság - e körben egyező - álláspontjával, miszerint az ajándékozási szerződés és a csatolt tervrajzok, vázrajzok egybevetése alapján nem volt megállapítható, hogy a perrel érintett műhely helyiség a használatilag elkülönített két lakóegység bármelyikének része lett volna. Éppen ellenkezőleg: ez a helyiség az iratokhoz csatolt tervrajzok és vázrajzok mindegyikén műhelyként és nem raktárként vagy kamraként szerepel, amely az I. rendű felperes és az alperes kizárólagos használatába kerülő ingatlanrészek között az ajándékozási szerződésekben nem került feltüntetésre.
- [54] A másodfokú bíróság az ajándékozási szerződések tartalmát illetően az egyéb bizonyítékok mérlegelése során indokolatlanul tulajdonított nagyobb jelentőséget dr. G. M.-né vallomásának G. J. eltérő tartalmú vallomásával szemben. Azt ugyanakkor helyesen állapította meg, hogy dr. K. M. tanúvallomása szintén nem volt alkalmas sem a felperesek, sem az alperes állításának kétséget kizáró bizonyítására. G. Sz. az ajándékozási szerződések megkötésekor még nem volt a család tagja, így vallomásának a szerződések tartalmát illetően nem lehetett jelentőséget tulajdonítani.
- [55] A Kúria hangsúlyozza: a nélkül, hogy azt egyéb bizonyíték alátámasztaná, a vitás műhelynek a felperesek vagy az alperes lakrészéhez való tartozása kérdésében nem lehet kiemelt jelentőséget tulajdonítani az ingatlan szerkezeti sajátosságainak, így sem annak, hogy a műhely a felperesek lakrésze padlósíkjával egy síkban helyezkedik el, sem annak, hogy a felperesek lakrészétől főfal választja el.
- [56] Az a körülmény, hogy - a felek egyező előadása szerint - dr. G. M. hasznélvezőként az I. rendű felperesnek és az alperesnek is lehetővé tette a műhely szükség szerinti használatát, azt támasztja alá, hogy azt nem lehet sem a felperesek, sem az alperes kizárólagos használatába adott lakrészhez

tartozónak tekinteni. A másodfokú bíróság indokolatlanul tulajdonított jelentőséget annak, hogy a kulcsot az utcafronti lakrészben tartották, mert ez érdektelen, ha a kulcs nem vitásan minden családtag számára egyaránt hozzáférhető volt.

- [57] A fentiek alapján nem volt megállapítható, hogy a műhelyre az ajándékozási szerződésekben rögzített használati megállapodás kiterjedt volna.
- [58] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felek egyezően adták elő: az ajándékozási szerződések megkötését követően a műhely kulcsához szükség szerint mindegyikük hozzáférhetett, vagyis a műhelyt - dr. G. M. engedélyével - a tulajdonostársak közösen használták. Ebből pedig az következik, hogy az egykori tulajdonostársak között ráutaló magatartással megállapodás jött létre a műhely használata tárgyában, amelynek tartalma szerint az a felek közös használatában maradt.
- [59] Az alperes ezt, az évtizedek óta fennálló használati rendet változtatta meg tilos önhatalommal akkor, amikor az I. rendű felperest a műhely használatából kizárta. Ezért az I. rendű felperes a régi Ptk. 98-99. §-ain, majd a 157. §-án alapuló használati jogából fakadóan az alperessel szemben a régi Ptk. 188. § (1) bekezdése értelmében - figyelemmel a 189. § (2) bekezdésére - birtokvédelemre jogosult.
- [60] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős - kiegészített - ítéletet a régi Pp. 275. § (4) bekezdésében foglaltak szerint hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva a régi Ptk. 192. § (2) bekezdése alapján arra kötelezte az alperest, hogy a régi Pp. 217. § (1) bekezdése szerint meghatározott teljesítési határidőn belül biztosítsa a műhely helyiség használatát az I. rendű felperes részére is.

Záró rész

- [61] A Kúria döntése szerint a felperesek és az alperesek pernyertessége és pervesztessége között nem volt számottevő különbség, ezért a Kúria a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazott 81. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy a felek a perrel felmerült költségeiket maguk viselik. A régi Pp. hivatkozott rendelkezése alapján a feleket egyenlő arányban terheli a feljegyzett kereseti és felülvizsgálati eljárási illeték is. A feljegyzett illeték fele részének megfizetésére az alperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles, míg a további feljegyzett illetéket az I. rendű felperes költségmentessége folytán a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.
- [62] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) kormányrendelet (Veir.) 29. § (1)-(2)bekezdésének együttes alkalmazásával - a felek által közösen elterjesztett kérelem hiányában - a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. június 3.

Dr. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Pap Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Gábor s. k. bíró